

وفات ابراهیم پسر حضرت محمد(ص) در سال دهم هجری قمری

وفات ابراهیم پسر حضرت محمد(ص) در سال دهم هجری قمری ...

وفات ابراهیم پسر حضرت محمد(ص) در سال دهم هجری قمری

پیامبر اکرم(ص) دارای دو پسر به نام های: عبدالله و قاسم، معروف به طیب و طاهر و چهار دختر به نام های: زینب، رقیه، ام کلثوم و حضرت فاطمه زهرا(س) بود، که همگی از خدیجه کبری(س) بودند و در مکه معظمه دیده به جهان گشوده بودند. از همسران دیگر، فرزندی نداشت مگر از ماریه قبطیه.

مقوقس پادشاه مصر در سال هفتم قمری به همراه پاسخ نامه پیامبر(ص)، کنیزی به نام "ماریه" را برای آن حضرت ارسال نمود. این کنیز که به همسری پیامبر اکرم(ص) افتخار یافت، در سال هشتم قمری، فرزندی پسر برای آن حضرت به ارمغان آورد.

پیامبر(ص) نام مولود خویش را ابراهیم گذاشت و وی را بسیار دوست می داشت. اما این کودک خردسال و محبوب پیامبر(ص)، عمر چندانی نکرد و در کمتر از دو سالگی وفات یافت. وی به مدت یک سال و ده ماه و هشت روز و به روایتی دیگر، یکسال و شش ماه و چند روز زندگی کرد و سپس بیمار شد و در همان بیماری، در 18 رجب سال دهم قمری بدرود حیات گفت.

پیامبر(ص) در مرگ وی، بسیار اندوهگین شد. از امام جعفر صادق(ع) روایت شد: هنگامی که ابراهیم رحلت کرد، اشک از دیدگان پیامبر(ص) جاری شد و در آن حال فرمود: دیده می گردید و دل اندوهناک است، ولی چیزی که باعث خشم پروردگار گردد، نمی گوئیم. سپس به فرزندش ابراهیم فرمود: ای ابراهیم! در مرگ تو ما اندوهگین هستیم.

برخی از صحابه پیامبر(ص) که شاهد حالت اندوه و گریه رسول خدا(ص) بودند، تعجب کرده و زبان به اعتراض گشودند و به آن حضرت عرض کردند: شما ما را از گریه بر مردگان نهی می نمودید، اکنون چگونه در سوگ فرزند خود اشک می ریزید؟

پیامبر اکرم(ص) در پاسخ آنان فرمود: من هرگز نگفته ام که در مرگ عزیزان خود گریه نکنید، زیرا این احساسات نشانه دلسوزی و مهربانی و ترحم است و شخصی که دلش بر حال دیگران نسوزد، مورد رحمت الهی قرار نمی گیرد. من گفته ام که در مرگ عزیزان، شیون نکنید و سخنان کفرآمیز و یا سخنانی که بوی اعتراض می دهد نگوئید و از شدت اندوه، لباس های خود را پاره ننمایید.

امیرمؤمنان علی بن ابی طالب(ع) به دستور رسول اکرم(ص)، بدن ابراهیم را غسل داد و کفن نمود. آن گاه گروهی از اصحاب پیامبر(ص)، جنازه ابراهیم را تشییع کرده و در قبرستان بقیع به خاک سپردند.